

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 680/2020
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парничном поступку тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубомир Салатић, адвокат из ..., против тужене „КОМЕРЦИЈАЛНА БАНКА“ АД из Београда, ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Новом Саду, на седници одржаној 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Основни суд у Новом Саду, решењем П 19658/20 од 23.09.2020. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду за даље поступање. У образложењу је указао, да је тужба поднета ради утврђења ништавости и стицања без основа, да између странака постоји споразум о месној надлежности у случају спора суда опште месне надлежности, садржаног у уговору о кредиту са девизном клаузулом за куповину стамбеног објекта осигураног код Националне корпорације за осигурање стамбених кредита од 06.10.2016. године, закљученог између парничних странака и седиште тужене на подручју Града Београда, Општина Врачар, то је на основу одредби члана 19. и 40. став 2. Закона о парничном поступку, а у вези одредбе члана 3. став 1. тачка 4. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва, одлучио као у изреци.

Први основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 50964/20 од 20.11.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да се у конкретној ситуацији не ради о искључивој надлежности и да се Основни суд у Новом Саду није могао по службеној дужности огласити ненадлежним за поступање у овом предмету.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11,

78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Тужба је 15.09.2020. године поднета Основном суду у Новом Саду ради утврђења ништавости одредби члана 8. став 1. и 2. Уговора о кредиту закљученог између парничних странака, да се обавезе тужена да на име неосноване наплате накнаде на име обраде кредитног захтева по уговору о кредиту исплати износ од 21.663,74 динара, на име неосноване наплате на име премије осигурања код Националне корпорације по уговору о кредиту исплати износ од 140.814,30 динара; и на име неосноване наплате на име накнаде за обраду захтева НКОСК по уговору о кредиту исплати износ од 3.610,62 динара. У тужби је наведена вредност предмета спора у износу од 166.088,66 динара.

Уз тужбу је приложен уговор о кредиту са девизном клаузулом за куповину стамбеног објекта осигураног код Националне корпорације за осигурање стамбених кредита, закључен 06.10.2016. године, између парничних странака, који садржи споразум о месној надлежности (у случају немогућности решавања спорног односа на начин предвиђен у претходним ставовима овог члана поступак се иницира пред судом опште месне надлежности - члан 25. став 6. Уговора.

Одредбом члана 19. став 2. ЗПП је прописано, да, ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема тужбе. Одредбом става 3. овог члана је одређено да, суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу. Одредбом става 4. овог члана је прописано да, ако се тужба не доставља на одговор, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора.

Одредбом члана 472. став 1. ЗПП је прописано, да, у поступку о споровима мале вредности не доставља се тужба туженом на одговор.

Како се у конкретној ситуацији ради о спору мале вредности у смислу одредби члана 468. ЗПП и није прописана искључива месна надлежност за поступање у овом предмету, то се Основни суд у Новом Саду није могао по службеној дужности огласити месно ненадлежним, због чега је месно надлежан за даље поступање у овом предмету, имајући у виду и да се тужилац подношењем тужбе Основном суду у Новом Саду, определио за тај суд као месно надлежан за поступање у овом предмету.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**